

نتایج کوچک‌سازی واحدهای ستادی در نظام شبکه بهداشت و درمان ایران (تجربه کلان شهر تبریز)

احمدرضا جودتی^۱/حسین جباری بیرامی^۲/فریبا بخشیان^{۳*}
چکیده

مقدمه: نظام سلامت ایران در محیط به سرعت در حال تغییر؛ و با چالش‌های متعددی در زمینه عدالت، مناسبت و اثربخشی مواجه است. در پاسخ به این فشارهای فزاینده، برای کاهش هزینه‌ها و افزایش کارآیی، کوچک‌سازی واحدهای ستادی بهداشت در تبریز طراحی و اجرا گردید. این پژوهش با هدف یافتن شواهد و پاسخ‌هایی مستند به چالش‌های موجود در کلان شهرهای کشور در خصوص تعداد و وحدت مدیریتی بهداشت مراکز استان‌های مربوطه طراحی و اجرا شده است و طی آن مدیریت‌های ستادی جداگانه بهداشت تبدیل به مرکز واحد شدند.

روش بررسی: این مطالعه از نوع کاربردی است. جامعه و نمونه پژوهش ستادهای بهداشت دوگانه قبل و مرکز واحد بعد از کوچک‌سازی به همراه واحدهای تابعه (از نظر تعداد پرسنل ستادی، هزینه‌ها، کمیت و کیفیت خدمات ارائه شده و رضایت شغلی کارکنان) بود.

یافته‌ها: گرچه تعداد پرسنل ستادی با کوچک‌سازی از ۲۴۸ نفر به ۱۴۸ نفر کاهش یافت و هزینه‌های جاری نیز از ۶۷/۴۷ درصد سال ۸۲ به ۶۹/۹۳ درصد در سال ۸۳ رسید. با این حال کمیت و کیفیت خدمات بهداشتی ارائه شده اهمترین وظیفه مرکز (نه تنها دچار نقصان نشد، بلکه در مواردی بهبود هم یافت و رضایت از کارپرسنل شاغل قبل و بعد از کوچک‌سازی تغییر معنی داری پیدا نکرد).

نتیجه گیری: بنابراین کوچک‌سازی رامی توان به عنوان استراتژی اصلاحات مدیریتی در سایر کلان شهرهای کشور و بخش‌های دانشگاه نیز اجرا نمود.

کلیدواژه‌ها: کوچک‌سازی، خدمات بهداشتی و درمانی، کیفیت خدمات، رضایت از کار پرسنل

◇ وصول مقاله: ۸۶/۱۰/۲۵، اصلاح نهایی: ۸۶/۱۲/۲۲، پذیرش نهایی: ۸۷/۹/۲۴

۱- استاد یار گروه جراحی قلب و عروق، رئیس دانشگاه علوم پزشکی تبریز
 ۲- استاد یار گروه پزشکی اجتماعی، مدیر پژوهش مرکز NPMC دانشگاه علوم پزشکی تبریز، نویسنده مسؤول (Email: hosseinhosseinp@yahoo.com)
 ۳- کارشناس ارشد بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی تبریز

مقدمه

گسترش سریع و افزایش انفجارگونه جمعیت و مهاجرت‌های بی‌رویه در ایجاد ستادهای مدیریتی بهداشت (دو یا سه واحد مستقل) و یا حفظ یک ستاد به طرق مختلف و غالباً سلیقه‌ای عمل کرده‌اند و وزارت بهداشت نیز سیاست مشخصی در این خصوص اتخاذ نکرده است. در حالی که کوچکسازی در کشورهای مختلف در حال توسعه و گسترش است.^[۸]

کوچکسازی عبارت است از حذف یخشی از نیازهای کاریا هدف دستیابی به سازمان کاراتر و اقتصادی تر، کوچک کردن ابعاد سازمان با حفظ قابلیت و توانمندی آن در پاسخ به نیازهای جامعه تحت پوشش، یا حتی کوچکسازی ابعاد سازمان با افزایش توانمندی آن در قبال تأمین نیازهای «مشتری». بدینهی است این کوچکسازی نه تنها به مفهوم کاهش «پوشش» نیازهای جمعیتی نیست، بلکه به مفهوم افزایش قابلیت‌های عملکردی توأم با تقلیل هزینه‌هاست. توجه به نیازهای جمعیت، دسترسی به خدمات، عدالت در ارائه خدمات و کاهش هزینه‌ها و افزایش رضایت مشتری، از مقوله‌های مهم در بحث کوچکسازی است.^[۷] امور پژوهش‌های انجام شده در سطح بین‌الملل در زمینه نتایج کوچکسازی نشان می‌دهد که در زمینه‌های زیر کارهای کمتری انجام شده است:

- ۱- اثرات کاهش شمار کارکنان بر روی بهبود وضعیت مالی در کوتاه مدت و بلند مدت.^[۴]
- ۲- تأثیر کوچکسازی بر بهبود کیفیت خدمات.
- ۳- نگرش‌ها و واکنش‌های رفتاری کارکنان در محیطی که کوچکسازی در آن اتفاق افتاده است.^[۳]

- ۴- تأثیر کوچکسازی بر سلامت کارکنان.^[۹]
- ۵- ارتباط متغیرهای فردی و سازمانی کارکنان در تطابق با تغییر.^[۱۰]

گرچه در سال‌های اخیر در کشور مانیز فعالیت کوچکسازی و محدود کردن سازمان‌ها حتی در سطح وزارتتخانه‌ها کم و بیش صورت گرفته است و موضوع تعدد یا یگانه بودن مرکز بهداشت شهرستان در کلان شهرهایی مثل مشهد، شیراز، اصفهان و... فاقد استراتژی مشخص مانده است. مطالعه‌ای در رابطه با موضوع و حیطه‌های مورد اشاره بالا در راهنمای مقالات علوم پزشکی ایران (IRANMEDEX)، SID و DOC به ثبت نرسیده است. در دانشگاه علوم پزشکی تبریز و IRAN

در حالی که برای رسیدن به توسعه پایدار، سلامت از جایگاه محوری برخوردار بوده و استقرار سلامت در اصول بنیادین توسعه اجتناب ناپذیر است.^[۱] مدیران سازمان‌های سلامت در محیط‌های به سرعت در حال تحول با چالش‌های عدیده‌ای از جنبه‌های مواجهه با تکنولوژی جدید، انفجار دانش، مشتریان آگاه و با نیازهای تغییر شکل یافته، گذارهای اپیدمیولوژیک و جمعیتی، افزایش هزینه‌ها همراه با محدود شدن منابع، دگرگونی مؤلفه‌های تأثیرگذار برای سلامت و گوناگونی ارائه کنندگان خدمت به سر می‌برند.^[۲]

در پاسخ به این فشارهای فراینده به ویژه کاهش هزینه‌ها و رسیدن به عملکرد بسیار کارآمد، کوچکسازی سازمان‌ها به عنوان فعالیت رو به تزايد و شایع برای مدیران بخش دولتی و خصوصی در جهان در آمده است. در خلال سال‌های ۱۹۸۷ تا ۱۹۹۱ بیش از ۸۵ درصد از یک هزار شرکت تحت نظر مجله معتبر فورچون کوچکسازی شده‌اند.^[۳] به علاوه کاهش نیازی کاری طی دو دهه گذشته نقش تلفیقی در استراتژی محدودسازی بسیاری از کمپانی‌ها به ویژه در ۵۰۰ کمپانی گزارش شده به وسیله مجله فورچون بازی کرده است.^[۴] از سوی دیگر در دهه ۹۰ بسیاری از سازمان‌هایی که برنامه‌های بهبود کیفیت خدمات در آنها در حال اجرا بود به صورت معنی‌داری کوچکسازی و محدود شدن را تجربه کرده‌اند.^[۵] در اوایل سال ۱۹۹۶، روزنامه نیویورک تایمز مجموعه مقاله‌هایی را پیرامون کوچکسازی منتشر کرده که در آن مدعی گردید امروزه محیط کار دستخوش تغییراتی به بزرگی رویداد انقلاب صنعتی است. در اکر اندیشمند بزرگ مدیریت معتقد است که هر چند صد سال یک بار در تاریخ غرب تحول مهمی رخداده است... ماه مکنون در چنین تحولی (کوچک شدن ابعاد سازمان) زندگی می‌کیم.^[۶]

در کشور ما با وجود تحولات مثبتی که در قلمرو بهداشت و توسعه آن به طور نسبی پدید آمده است، اصلاحات مدیریتی چندانی در مقوله کوچکسازی (Downsizing) انجام نشده است و نظام بهداشت و درمان کشور ما از این نظر دچار سردرگمی شکفت آوری است.^[۷] به طوری که کلان شهرهایی مانند مشهد، اصفهان، شیراز، تبریز و ... در کشور در مواجهه با

درمانی و پایگاه‌های مربوطه) می‌باشد. نمونه پژوهش در هدف هزینه‌ها شامل کل هزینه‌ها، در هدف پرسنل شامل پرسنل شاغل در ستادهای دوگانه و ستاد واحد، در هدف رضایت از کارپرسنل ۱۰ درصد از جامعه یک هزار نفری بودند. همچنین آمار عملکردی گزارش شده در ماه‌های بهمن و ۸۲ بهمن ۸۳ به عنوان نمونه انتخاب شدند. برای بررسی کیفیت خدمات بهداشتی ارائه شده، ۱۰ مرکز بهداشتی، درمانی عمده (پر مراجعه) به تعداد یک صد فرایند خدمتی اصلی به عنوان نمونه انتخاب شدند. فرایندهای عملکردی شامل مراقبت از مادران باردار، خدمات تنظیم خانواده، مراقبت از کودکان، واکسیناسیون، بهداشت محیط و فرایندهای بازدیدهای کارشناسی از سوی ستاد و تدارک اقلام بهداشتی و واکسن بودند.

جمع آوری داده‌ها در بخش هزینه‌ها و پرسنل و کمیت عملکردها به استناد اسناد موجود، در بخش رضایت سنجی با پرسشنامه استاندارد، در بررسی کیفیت خدمات از پرسشنامه محقق ساخته مورد استفاده در پژوهش بین دانشگاهی قبلی صورت گرفته است.

یافته‌ها

تعیین مقایسه هزینه‌های جاری مرکز دوگانه در سال ۸۲ و مرکز واحد در سال ۸۳ نشان دهنده افزایش هزینه از محل اعتبارات ابلاغی برابر ۱۶ درصد می‌باشد. در حالی که به طور معمول این افزایش سالانه ۱۳ درصد در نظر گرفته می‌شود. به علاوه در آمدهای اختصاصی مرکز نیز افزایش ۱۴٪ درصدی رانشان می‌دهد. بررسی صورت ریز مقایسه‌ای هزینه از محل فوق نشان دهنده کاهش هزینه‌های اداری در نتیجه ادغام و نیز افزایش فقط ۲/۵ درصدی هزینه‌های فصل اول (حقوق و اضافه کار) می‌باشد که در مقایسه با افزایش های سالانه حدود ۳ درصد، رقم پایینی می‌باشد. مقایسه هزینه‌های غیرپرسنلی از محل اعتبارات ابلاغی جاری در سال‌های ۸۲ و ۸۳ نشان می‌دهند که در سال ۱۳۸۲، هزینه‌های غیرپرسنلی ۱۷٪ در سال ۸۳ نیز ۱۷/۵ درصد از هزینه‌های اساسی می‌شود. و در سال ۸۲ به علاوه مقایسه هزینه‌های پرسنلی ستادی و غیرستادی نشان می‌دهد که در صد اضافه کاری و مأموریت کارکنان ستادی در سال‌های ۸۲ و ۸۳ به مقدار قابل توجهی کاهش یافته

مرکز بهداشت شهرستان تبریز بحث کوچک‌سازی در زمستان سال ۸۲ با نظر مدیریت ارشد دانشگاه طراحی و اجرا گردید. این مرکز به عنوان دومین سطح ارائه خدمات در نظام بهداشتی تحولات سازمانی متعددی را در ۲۴ سال گذشته با هزینه‌های زیاد برخود دیده است. مثلاً بارها مدیریت‌ها، ساختمان‌ها، ... و تابلوهای سردر ب مرکز عوض شده اند و کارکنان و مراجعین مدت‌ها سردر گم مانده‌اند. این واحد مهم ابتدا به عنوان یک مرکز (در سال ۱۳۶۰) سپس تحت عنوان دو مرکز روستایی و شهری (۱۳۶۷)، مجددًا یک مرکز بهداشت شهرستان (۱۳۷۰) همراه با ساختار تشکیلاتی ۲ مرکز و از سال ۱۳۷۵ به ۳ مرکز بهداشت شهرستان و در مراحل بعدی در سال ۱۳۷۷ با راه اندازی شبکه جامع شمال غرب تبریز حتی به ۴ مرکز بهداشت توسعه یافته است و مجددًا با حذف یک مرکز بهداشت شهرستان به ۲ مرکز شهرستان به اضافه شبکه جامع دچار تغییر و تحول گردیده است. (۱۳۸۰) و در سال (۱۳۸۳) مدیریت ارشد دانشگاه با توجه به محدود شدن گستره جغرافیایی شهرستان و در راستای سیاست خصوصی سازی و واگذاری برخی از واحدهای تابعه و از همه مهمتر کوچک‌سازی بدنی دولت و با هدف مدیریت بهینه منابع انسانی و مالی و بهره‌وری بیشتر تصمیم به تلفیق دو مرکز و ایجاد یک مرکز واحد گرفت. هدف این پژوهش بررسی نتایج اقدام فوق و تعیین نقاط قوت و ضعف آن است تا در صورت لزوم بتوان از تجربه فوق در سایر واحدهای تابعه وزارت‌تخانه، دانشگاه‌ها، بیمارستان‌ها، آزمایشگاه‌ها و حتی بخش‌های مختلف دانشکده‌ها و ... با تمهدات بهینه استفاده نمود. به عبارت دیگر هدف نهایی این طرح بررسی نتایج ادغام دو مرکز بهداشت و ایجاد یک مرکز بهداشت شهرستان است. که از سال ۱۳۸۳ با پیشنهاد مدیریت ارشد و تصویب هیأت امناء دانشگاه علوم پزشکی اجرا گردید.

روش بودسی

این مطالعه از نوع مداخله‌ای است که وضعیت مدیریت‌های دوگانه و مرکز بهداشت واحد تبریز در سال ۸۳ را بازنگریش فرایندی (ورویی‌ها، عملیات، خروجی‌ها) مقایسه نموده است. جامعه پژوهش ستادهای دوگانه قبل از ادغام و ستاد واحد بعد از ادغام به همراه کلیه واحدهای تابعه (مراکز بهداشتی،

بیماری هادر زمان های خاص نیازمند بررسی می باشد. نتیجه اینکه آمارهای فوق پیام روشی را از ادغام نشان نمی دهد. مقایسه کیفیت خدمات ارائه شده در مرکز بهداشت قبل و بعد از ادغام از طریق جمع آوری داده های مستند از روی پرونده خانوار برای یکصد فرایند مراقبت مادر، کودک، تنظیم خانواده، واکسیناسیون، بهداشت محیط) انجام گرفت که نتایج بخش مادران آن در جدول ۲ نمایش داده می شود.

از ابعاد مرتبط به کیفیت خدمات مراقبت از مادران (تداوی خدمت، جامعیت خدمت، مقبولیت، به هنگام بودن خدمات) در جدول بالا مقایسه شده اند و سایر ابعاد کیفیت در خدمات بهداشتی، درمانی شامل دسترسی، هزینه اثربخشی و هزینه کار آبی، مناسبت به دلیل رایگان بودن خدمات و عدم تغییر شاخص هامورد بررسی قرار نگرفته است. حال در میان هفت آیتم مورد بررسی دو مورد بهبود (مراقبت کامل از مادر باردار) از ۷/۲ بار مراقبت در طول دوران بارداری به ۴/۷ بار و تشکیل پرونده برای مادر باردار که از ۱۲/۳ ماهگی حاملگی به ۱۱/۳ ماهگی را نشان می دهد. به علاوه در چهار مورد نیز یعنی مراقبت های بعد از زایمان، مکمل یاری آهن، آغاز خدمات تنظیم خانواده بعد از زایمان شاهد کاهش بوده ایم.

در ضمن خدمت واکسیناسیون مادر طبق دستورالعمل کشوری در قبل و بعد از ادغام تفاوتی را نشان نمی دهد. بررسی بیشتر یافته های فوق هیچ رابطه ای اماراتی معنی داری را در قبل و بعد از ادغام نشان نداد. به عبارت دیگر ادغام مرکز تأثیر معنی داری در کیفیت مراقبت از مادران باردار نگذاشته است. اما مقایسه فرایند مراقبت از کودکان زیر شش سال قبل و بعد از ادغام در ابعاد مناسبت، به هنگام بودن، جامعیت خدمات نشان می دهد که در چهار بعد بهبودی بعد از ادغام مرکز اتفاق

است، به طوری که افزایش حدود ۲ درصدی اضافه کار با توجه به مقدار مورد انتظار ۱۳ درصد رقم بسیار پایینی است. به علاوه کاهش مأموریت ها نیز در حد ۷۶ مقادیر سال ۸۲ بسیار قابل توجه می باشد. تعداد پرسنل شاغل در ستادهای دو گانه سال ۸۲ برابر ۲۴۸ نفر بود که در ستاد واحد سال ۸۳ به ۱۴۸ نفر (۵۹ درصد کاهش) تقلیل یافت.

بررسی نتایج میزان رضایت از کار پرسنل با پرسشنامه معتبر ارائه شده توسط WHO نشان می دهد که میزان رضایت از کار پرسنل قبل و بعد از ادغام چندان تفاوتی نکرده است. میانگین رضایت قبل از ادغام برابر ۷۹۲ و بعد از ادغام برابر ۷۹۳ می باشد. با $P=0.53$, $Z=-0.623$, $N=90$ معنی دار نمی باشد. به علاوه هیچ کدام از گزینه های بیستگانه نیز معنی دار نبودند. مقایسه برآورد انتظارات معاونت ها و مدیریت های ستادی دانشگاه از عملکرد مرکز قبل و بعد از ادغام علی رغم افزایش تفاوت معنی داری را نشان نمی دهد.

مقایسه عملکرد مرکز دو گانه سال ۸۲ و مرکز واحد سال ۸۳ در بهمن ماه در جدول ۱ آورده شده اند.

بررسی عملکرد آماری مرکز بهداشت شهرستان قبل و بعد از ادغام بر اساس گزارشات موجود در مرکز بهداشت استان آذربایجان شرقی (تعاونت بهداشتی دانشگاه) تفاوت چندان قابل ملاحظه ای را نشان نمی دهد. به طوری که پوشش زوج های همان شاخص زوج تحت پوشش سالانه (Couple years protection) در زمینه خدمات تنظیم خانواده کاهش را نشان می دهد در حالی که مراقبت کودکان افزایش ۵ درصدی را نشان می دهد. خدمات بهداشت محیط (بهسازی اماکن) تغییری را نشان نمی دهد ولی در بیماریابی کاهش قابل توجهی به چشم می خورد که این امر با توجه به احتمال شیوع برخی

جدول ۱: شاخص های آماری بهداشت مرکز بهداشتی شهرستان تبریز قبل و بعد از ادغام

ردیف	عنوان	قبل از ادغام	بعد از ادغام
۱	مراقبت از مادران باردار	گزارش نشده بود	گزارش نشده بود
۲	تنظیم خانواده (CYP)	۴۶۹۵۳۱	۲۵۸۵۵۵
۳	مراقبت از کودکان زیر یکسال	%۷۱	%۷۶
۴	بهداشت محیط (بهسازی اماکن)	%۵۱	%۵۱
۵	بیماریابی	۳۲۳۶ مورد	۲۱۳۶ مورد

جدول ۲: توزیع فراوانی نسبی کیفیت فرایند مراقبت از مادران قبل و بعد از ادغام مرکز بهداشت

P value	فراوانی نسبی (بعد از ادغام)	فراوانی نسبی (قبل از ادغام)	فعالیت	ردیف
۰/۶۹	%۷۴	%۷۲	انجام حداقل ۶ مراقبت در طول بارداری	۱
۰/۸	%۳۹	%۴۷	انجام مراقبت کامل بعد زایمان (دو مراقبت روتین)	۲
۰/۸۴	%۷۱	%۷۲	مکمل یاری آهن برای مادر باردار	۳
۰/۸۵	۳/۱۱ ماهگی	۳/۱۲ ماهگی	زمان تشکیل بروندۀ برای مادر	۴
۰/۸۴	%۳۸/۵	%۴۳	انجام مراقبت بعداز زایمان	۵
۰/۵۸	%۳۲/۵	%۳۶	انجام خدمات تنظیم خانواده بعد از زایمان	۶
۱/۰۰	%۶۰	%۶۰	انجام واکسیناسیون مادر طبق برنامه	۷

در نهایت می‌توان نتیجه گرفت که عملکرد واحدهای محیطی ارتباط معنی داری باستادنداشته است. به عبارت دیگر کوچک‌سازی واحدهای ستادی رابطه معنی داری را با عملکرد واحدهای محیطی ارائه کننده خدمات نداشت.

بحث و نتیجه‌گیری

مرکز بهداشت شهرستان کلان شهر تبریز به عنوان مهمترین واحد ستادی سطح دوم نظام شبکه‌های بهداشتی، درمانی کشور از اهمیت ویژه‌ای در ارائه خدمات سلامت و تأثیرگذاری بر سلامت جامعه دارد. این مرکز با حدود ۱۰۰۰ نفر پرسنل و بیش از یکصد پایگاه بهداشتی، مرکز بهداشتی، درمانی و خانه بهداشت جمعیت ۷۵ میلیون نفری شهری ویکصد و پنجاه هزار نفری روستایی را تحت پوشش خود دارد. علاوه بر آن تبریز به عنوان بزرگترین کلان شهر شمال غرب کشور تأثیر بسیار مهمی در امنیت غذایی و خدمات بیماریابی منطقه و کشور دارد.

یافته‌ها نشان داد که بیش از ۸۰ درصد هزینه‌های مرکز بهداشت راهزینه پرسنلی دربر می‌گیرد. که این یافته با مستندات سازمان بهداشت جهانی در بسیاری از کشورها مطابقت دارد.^[۱] با این حال سازمان‌های مختلف در سراسر دنیا به دنبال پیشرفت‌های حاصل شده در تکنولوژی، تغییرات و مقررات بازارها و رشد اقتصادی جهان به شدت تحت فشار قرار گرفته و به دنبال یافتن راه‌هایی برای کسب و حفظ مزیت رقابتی خود از جمله کوچک‌سازی و کاهش نیروی انسانی خود هستند.^[۷]

افتاده است که شامل وضعیت رشد کودکان یعنی کاهش کودکان زیر صدک سوم از ۳/۶۹ درصد به ۷۹ درصد، میزان رسم درست منحنی های رشد از ۷۱ به ۷۹ درصد (P<0/100)، موارد ارجاع به پزشک از سوی واحد بهداشت خانواده، به علاوه اولین روز مراقبت از کودک در واحد بهداشتی از ۴۰ روز به ۳۸ روز بیانگر بهبود در عملکرد می‌باشد.

در کنترل افزایش جمعیت و ارائه خدمات تنظیم خانواده شاهد افزایش پوشش و تداوم خدمت می‌باشیم در عین حال میزان ترک استفاده از روش نیز افزایش یافته است. یافته‌ها تدارک واکسن‌های مورد نیاز واحدها از سوی ستاد با توجه به حساسیت زنجیره سرد و دستورالعمل‌های کشوری نشان داد که در شش ماهه دوم قبل از ادغام ۶/۸ نوبت واکسن به واحدهای مورد بررسی تحويل داده شده بود که با دستورالعمل کشوری هر ماه یک نوبت مطابقت می‌نماید. بررسی انجام به موقع واکسیناسیون یکصد کودک زیر ۱۸ ماه در قبل و بعد از ادغام نشان می‌دهد که قبل از ادغام ۷۵/۸ درصد از کودکان و بعد از ادغام ۷۷ درصد به موقع و طبق برنامه واکسن دریافت کرده‌اند.

تحلیل آماری بیشتر رابطه معنی داری را در تحويل واکسن و انجام به موقع واکسیناسیون قبل و بعد ادغام نشان نداد. مقایسه کیفیت فرایند خدمات بهداشت محیط قبل و بعد از ادغام مرکز بهداشت نشان دهنده بهبود عملکرد مرکز بهداشتی و درمانی در زمینه خدمات بهداشت محیط می‌باشد. تحلیل‌های بیشتر در این زمینه نیز هیچ گونه رابطه آماری را نشان نداد.

مالی می باشد تغییر در صد هزینه های فصل اول از هزینه های جاری از ۶۷/۴۷ در صد سال ۸۲ به ۶۹/۳ در صد در سال ۸۳ رسید که افزایش فوق بسیار کمتر از حد انتظار می باشد. به علاوه هزینه های اداری (فصل دوم) نیز از ۱۹/۶۲ در صد به ۱۷۰/۳ در صد کاهش یافت که این یافته نیز قابل توجه می باشد.

از سوی دیگر بررسی هزینه های پرسنلی کارکنان ستادی در سال های ۸۲ و ۸۳ نشان می دهد که در خلال سال های ۸۲ و ۸۳ هزینه حقوق پرسنل ستادی از ۵۹/۲۱ به ۶۰/۹۵ در صد افزایش و در عین حال هزینه حقوق پرسنل غیرستادی (شاغل در واحدهای تابعه) از ۶۴/۸۵ در صد به ۶۸/۲۱ در صد تغییر یافته است. مقدار هزینه های مأموریت پرسنل ستادی از ۷/۷۹ در صد به ۷/۹۵ در صد کاهش یافته است. نتیجه اینکه در حالت کلی شاهد بهبود عملکرد مالی مرکز می باشیم که با یافته های حاصل از ۲۵۰ شرکت بزرگ آمریکایی موربد بررسی در سال ۱۹۹۲ همخوانی دارد. بررسی های فوق نشان می دهند که کوچکسازی به ویژه در کوتاه مدت می تواند باعث کاهش هزینه و افزایش سهم سازمان در بازار گردد.^[۳]

در سال های اخیر بحث های فزاینده ای در خصوص سلامت و بهداشت روانی کارکنان شاغل به طور موقت و غیر دائم به صورت پیمانی و نیز از دست دادن شغل به خاطر کوچکسازی و محدودسازی وسعت و شمار کارکنان سازمان ها و صنایع در میان صاحب نظران و مجامع مربوطه رواج یافته است.^[۱۲] بررسی مطالعات مربوطه شامل ۹۳ مطالعه از ۱۱ کشور مختلف جهان منتشر شده به وسیله اتحادیه اروپا در سال ۲۰۰۰ نشان می دهد که برای بررسی سلامت و بهداشت روانی کارکنان فوق متداولتری های مختلفی از جمله گزارشات محیط کار مثل بررسی پرسشنامه ای، مطالعات موردي کیفی، و مقایسه شاخص های سلامت مثل میزان صدمات محیط کار، فشار خون، سوانح و حوادث و بیماری و غیبت از کار به کار گرفته شده اند. با این حال در ۲۳ مطالعه از ۲۹ مطالعه اثرات سوء از دست دادن و تغییر محیط کار بر روی سلامت کارکنان به اثبات رسید. در پیگیری (Follow-up) ۶۶ مطالعه در مورد اثرات کوچکسازی بر سلامت کارکنان تنها در هفت

در سال ۱۳۸۲ از تعداد یک هزار نفر نیروی انسانی شاغل در مرکز بهداشت شهرستان تعداد ۲۴۸ نفر در دو واحد ستادی مشغول به کار بودند یعنی به ازای هر سه نفر پرسنل شاغل در واحدهای محیطی یک نفر در ستاد مشغول انجام امور پشتیبانی و اداری، نظارتی بودند و به علاوه دو واحد ساختمان بزرگ در مرکز شهر به عنوان ستادهای اداری شماره ۱ و ۲ هر یک بابیش از ۵۰۰۰ متر مربع فضاو ۸۰۰۰ متر مربع زیر بنای هزینه های متعدد نگهداری، تهویه، آب، گاز و برق به کار گرفته شده بودند.

چنانچه با نگرش فرایندی [۱۲] موضوع رامورد توجه قرار دهیم منابع انسانی، مالی، تجهیزاتی، فضای فیزیکی رابه عنوان ورودی یا input فرایند، فعالیت های حمایتی، پشتیبانی، مدیریتی ستاد رابه عنوان پرسوهای Process مختلف فرایند در نظر بگیریم. براساس مطالعات متعدد انجام شده می توانیم: ارائه خدمات بهداشتی از جمله خدمات بهداشت محیط، بهداشت خانواده (مراقبت مادران، کودکان، تنظیم خانواده) بیماریابی رابه عنوان Output مرکز بهداشت در نظر بگیریم.

به همین ترتیب چنانکه ادغام (Integration) دو مرکز بهداشت در همیگر یا به اصطلاح علمی downsizing رابه عنوان یک ریفورم مدیریتی رایج در دهه های اخیر مدنظر قرار دهیم. پیامدهای آن را می توان در ارائه خدمات بهداشتی به جامعه از نظر کمی و کیفی (عملکرد مرکز بهداشت)، میزان رضایتمندی یا سلامت جسمی و روانی کارکنان، تغییرات هزینه های جاری به ویژه هزینه های پرسنلی، تغییرات در کم و کیف نیروی انسانی شاغل گزارشات عملکردی (آمارهای روتین)، میزان برآورد انتظارات مدیران سطوح بالا پیگیری نمود.

یافته های نشان می دهد که با کوچکسازی ستاد مرکز بهداشت از نظر فضای فیزیکی دو ساختمان ستادی به یک ساختمان تقلیل یافته که نتیجه آن آزاد شدن بیش از ۵۰۰۰ متر مربع فضای فیزیکی با هزینه های متعدد نگهداری ساختمان بود. هزینه های جاری مرکز قبل و بعد از ادغام گرچه به دلیل ثابت بودن پرسنل در کل نه تنها کاهش نداشت بلکه با افزایش هم همراه بود که این با توجه به ماهیت دولتی بودن نظام بهداشتی و مرکز بهداشت شهرستان دور از انتظار نبود.

تحلیل هزینه های جاری نشان دهنده بهبود در عملکرد

کوچک‌سازی پاسخ رایجی برای کاهش هزینه‌ها به شمار می‌رود ولی توجه به اینکه بیمارستان‌ها چقدر برای کوچک‌سازی و طراحی جدید کار بدون وجود شواهد تجربی اقدام نموده‌اند، بسیار مهم است.^[۱۷] مطالعه‌ای در آمریکا نشان داد که کوچک‌سازی بیمارستان کیفیت مراقبت‌های بالینی را پایین آورده است با این حال ارتباط بین کوچک‌سازی و پیامدهای آن در مراقبت‌های بالینی روشن نیست.^[۱۸] مقایسه نظرات بیماران در رابطه با کیفیت مراقبت‌های قبل و بعد از کوچک‌سازی نیز نتایج ضدنقیضی داشته است.^[۱۹]

اصلی‌ترین هدف کوچک‌سازی عبارت از بهبود عملکرد می‌باشد که در خصوص واحدهای بهداشتی و درمانی خدمات بهداشتی مادران، کودکان، واکسیناسیون، تنظیم خانواده، بهداشت محیط از نظر کمی و کیفی در این پژوهش بررسی شدند نتایج کل بیانگر کاهش کیفی خدمات نبود که در مطالعات مشابه خارجی افزایش سهم بازار شرکت‌ها و مؤسسات مد نظر قرار می‌گیرند.^[۲۰] اگر چه بررسی کمی مراقبت‌های بهداشتی بر اساس آمار مستند و بررسی کیفی مراقبت‌های بهداشتی مادران، کودکان، تنظیم خانواده و بهداشت محیط نتایج غیرملموسی را نشان داد. با این حال در حالت کلی و با توجه به کاهش هزینه‌های پرسنلی، کاهش ابعاد فضایی فیزیکی، عدم تغییر رضایت از کار کارکنان، عدم افت کیفیت خدمات و تأیید یافته‌های مطالعه قبلی محقق در امکان کاهش حجم فعالیت‌های ستادی دانشگاه تا ۱۷/۵ ادرصد^[۲۱] می‌توان نتیجه گرفت که استراتژی کوچک‌سازی از کارایی لازم برخور دار بوده است. ذکر این نکته نیز ضروری است که در سال‌های اخیر میانگین توافق بیماران از ۱۵ روز در غرب به حدود ۷ روز رسیده است.^[۲۲] این تقلیل که گرددش تخت‌های بیمارستانی را به بیش از نصف و هزینه‌ها را به کاهشی چشمگیر کشانده است، از مقوله‌های حائز اهمیت در کوچک‌سازی ابعاد در مقایسه با سال‌های پیشین و لزوم توجه جدی به کوچک‌سازی است.

مطالعه اثرات تخریبی بر سلامت کارکنان به اثبات

رسید.^[۱۳]

در مطالعه ادغام شهرستان تبریز به دلیل امکان‌پذیر نبودن سایر روش‌ها از سنجش رضایت از کار پرسنل استفاده کردیم. ویافته‌های نشان داد که ادغام (کوچک‌سازی ستد) تأثیری بر روی رضایت از کار پرسنل و بهداشت و امنیت شغلی آنها نداشته است. طی مطالعه‌ای در انتاریو (Ontario) کانادا اثرات کوچک‌سازی در بیمارستان‌ها را بر روی پرسنل پرستاری تمام وقت و نیمه وقت نشان دهنده تندیگی هیجانی (emotional exhaustion) و ضعف در سلامت و افزایش غیبت در بین پرستاران تمام وقت بود.^[۱۴] در مطالعه‌ای در شهر Raisio فنلاند کلیه کارکنان دولتی (۹۸۱) نفر را به مدت یک سال کاری (قبل و بعد از کوچک‌سازی) از نظر میزان غیبت از کار، سوانح و حوادث محیط کار، بیماری، تروما، اختلالات اسکلتی عضلانی بررسی و نتایج نشان داد که: بین کوچک‌سازی و غیبت به دلایل پژوهشکی همبستگی وجود داشت. میزان غیبت ۲/۳ بار نسبت به قبل از کوچک‌سازی بیشتر شده بود.^[۱۵]

در مطالعه ما بررسی میزان غیبت از کار به دلیل بیماری (مرخصی‌های استعلامی) و استفاده از مرخصی‌های مقرر (عدم ذخیره مرخصی برای سال‌های آتی) در بین کارکنان نیز تفاوت معنی داری را در قبل و بعد از ادغام نشان نداد.

کوچک‌سازی یا محدودسازی شمار کارکنان به عنوان بحث رایجی در بیمارستان‌ها به عنوان روشی برای برآورده تقاضاها و کاهش بودجه‌ها مطرح می‌باشد. مطالعه انجام شده در سوئد به بررسی دیدگاه‌های کارکنان نسبت به محیط کار، سلامت فردی آنها و کیفیت مراقبت‌های ارائه شده توسط آنها در دوره کوچک‌سازی پرداخته است. نتایج نشان داد که گرچه در کیفیت مراقبت‌های انجام شده تغییر معنی داری دیده نشد. اما از دیدگاه کارکنان بار کاری افزایش و متعاقب آن انرژی روانی آنها کاهش یافت. این دو تغییر بیانگر آغازی بر مشکلات آتی در مورد کیفیت مراقبت در آینده می‌تواند باشد. بین نمره بالای رضایت کارکنان و نمره ارزیابی داده شده به مراقبت کارکنان توسط بیمار رابطه‌ای مشاهده شده است.^[۱۶]

فهرست منابع

- 13- Quinlan M. work place health and safety Effects of precarious Employment GOHNET Newsletter2002;(2):1-12.
- 14- Brochures N. Stress at work. 1999. DHHS (NIOSH) publication no 99 - 101 http://www.cdc.gov/Niosh/stress wk.html
- 15- Ronald J , Burke E , Greenglass. Effects of hospital restructuring of full time and part time nursing staff Ontario. International Journal of Nursing studies 2000; (37): 163 - 171.
- 16- Brown C, Arnetz B, Peterson V. Downsizing Within a hospital: cutting care or Just costs? J social Science and Medicine 2003; (57): 1539 - 1546 .
- 17- Aiken IH, Fagin CM. Evaluating the consequences of hospital restructuring. Medical Care 1997; 35 (10):1-4.
- 18- Berlowit ZD, young J, Brandeis G, Iader B, Anderson J. Healthcare reorganization and quality of care. J Medical Care 2001; 39(2): 138 -146.
- 19- Brown s, lumely J. Are cuts to health care expenditure in Victoria compromising quality of care ? Australian and Newzland J Public Health (1999);22(2):279-281.
- 20- Bandera, Karen, Chin, Sherman. (August 1998). Report of an Oversight Special Study: Downsizing in The Federal Government, U.S. Office of Personnel Management, Office of Merit Systems Oversight and Effectiveness.
- ۲۱- جباری بیرامی، حسین؛ بخشیان، فریبا. بررسی مأموریت‌ها و فرآیندهای قابل تفویض معاونت‌های دانشگاه علوم پزشکی تبریز سال ۱۳۸۳، مجله مدیریت توسعه و سلامت دانشگاه علوم پزشکی تبریز. سال اول، شماره ۴ بهار ۸۶
- ۲۲- حسن زاده، ع. شاخص‌های کیفی برای ارزیابی مراقبت‌های بیمارستانی و دسترسی به خدمات بهداشتی. مؤسسه عالی پژوهش‌های تأمین اجتماعی (معاونت درمان) تهران، ۱۳۸۰.
- ۱- صدقیانی، ابراهیم. مطالعه تطبیقی نظام‌های بهداشت و درمان کشورهای مختلف. طرح پژوهشی. سازمان مدیریت صنعتی. ۱۳۷۸.
- 2- World Health Organization (WHO).2002."Management Effectiveness Program :Mep Guide ; Geneva .Tabriz. IRAN. National Public Health management Center (NPMC) 2001;2-4.
- 3- Hutchinson JC, Murrmann SK, Murrmann kf, Planning and implementing an effective downsizing program. Int J Hospitality Management 1997 ; 15(1): 23 - 38 .
- 4- Wayhan VB, Werner S. the Impact of work force Reductions on financial performance: A longitudinal perspective. J of Management 2000; 26(2): 341 -363 .
- 5 - Armstrong - stassen M, Terry HW , Julian Cuttaneo R. Sustaining a service quality initiative in the midst of downsizing can it be done? Journal of Quality management 2001; (6): 211 - 233.
- 6 - Drunker, PF. (1993). Post capitalist society , Harper Collins , new York.
- ۷- صدقیانی، ابراهیم. گزارش نهایی طرح پژوهشی کوچکسازی واحدهای خدماتی بیمارستانی در استان تهران ۱۳۸۴، پژوهشکده توسعه مدیریت کاربردی در ایران.
- 8 - Espahbodi R, Teresa AJ , Copula V. The Effects of Downsizing on operating performance. Review of Quantitative finance and Accounting 2000; 15 (2): 107 - 126.
- 9- Wetzel, K, soloshy D, Gallagher D. The work attitudes of full time and part time registered nurses. J Health care Management Review 1990; (3): 79 - 85 .
- 10- Burke RJ, Greenglass ER. Hospital restructuring and downsizing in Canada: are less experienced nurses at risk ? psychol Rep 2000; 87 (3): 1013 - 21.
- ۱۱- سازمان جهانی بهداشت. گزارش جهانی سلامت سال ۲۰۰۰. چاپ اول، تهران، مؤسسه فرهنگی ابن سینا بزرگ. تابستان ۱۳۸۲ ص ۲۱.
- ۱۲- جباری بیرامی، حسین؛ بخشیان، فریبا. مدیریت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و تأمین اجتماعی در ربع، ۱۳۸۶، صفحه ۴۷. رشیدی تبریز، تبریز مرکز کشوری مدیریت سلامت